

The background is a traditional Japanese ink wash painting. It features a large, dark butterfly with its wings spread, resting on a light-colored, textured ground. To the right, there is a plant with long, slender, dark leaves. The overall style is minimalist and elegant, typical of Edo-period art.

松尾芭蕉
Мацуо
Басьо

Японія, 1644 - 12.10.1694

(провінція Іга, острів Хонсю),
в небагатій самурайській сім'ї
Його справжнє ім'я - Дзінсітіро,
ще один псевдонім -
Мунефуса.

З 1664 року вивчав поезію в
Кіото.

В 1672 році поселився в Едо
(Токіо),
де знаходився на державній

службі,
Він був близький до буддистської
потім був учителем поезії
секти Дзен

Користувався авторитетом
ще за життя і мав багато учнів

Тут народився
Басьо

Імен

При народженні названий

Кіндзаку

Коли досягнув повноліття –

Мунефуса (яп. 宗房)

Це одне ім'я - Дзінсітіро (яп. 甚七郎)

Басьо жив в передмісті Едо, Фурукаве, в хижині, подарованій йому одним із учнів

Поряд з хижиною був посаджений банан (басьо),

тому вона отримала назву Бананової (басьо-ан),

звідси і псевдонім поета - Мацуо

Басьо

Під час пожежі в Едо згорів його
будиночок
Він його відбудував, але до кінця життя
подорожував з своїми учнями,
знайшовши натхнення
у спілкуванні з природою

Помер
12 жовтня 1694
року
в м. Осака

Могил
а

Хоку

Традиційна для Японії віршована
форма,

що складається із трьох рядків:
перший - теза, другий – антитеза,
третя – катарсис, або _відкриття

Хоку не вірші, а втілення життя,
його суті в трьох рядках

І вони містять в собі

безконечний діалог душі і природи

富士山 雲 風

富士山
甲府
三浦

萬葉集卷之十

Смотри, о луна,
Как дом
мой украсили
Листья банана!

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or inscription, running vertically along the left edge of the page.

Что мне зимний
холод!
С другом я делю
ночлег
Радостно
на сердце

Я – прост.
Как только
Раскрываются
цветы,
Ем на завтрак рис

古池や
蛙飛びこむ
水の音

(фуру іке я
кавадзу тобікому
мідзу но ото)

*Старый пруд!
Прыгнула лягушка.
Всплеск воды.*

Как свищет ветер осенний!
Тогда лишь поймёте
мои стихи,
Когда заночуете в поле
Год за годом всё
то же:
Обезьяна толпу
потешает
Едва-едва я добрёл,
В маске обезьяны,
Измученный,
до ночлега...
И вдруг — глициний
Цветы
Парящих жаворонков
выше,
Я в небе отдохнуть
присел, —
На самом гребне
перевала

Странник! —
Это слово
Станет именем
МОИМ
Долгий дождь
осенний...

«Осень уже пришла!» –
Шепнул мне на ухо
ветер,
Подкравшись к постели
моей

五
德
印

宣秋

兩外時到採屏
十林非得滿時音
一從流麗宜陽酒
研殺秋山便不避

